

Livet

<h2 class="posttitle"> </h2>

Ligger på sjukhuset och vaknade tidigt efter en natts orolig sömn.

Nej det är inte jag som är orolig. Det är kvinnan i sängen bredvid. Hon har legat inne på infektionsavdelningen, där även jag ligger, ganska länge och ömsom skriker och ömsom pratar hon med mycket hög röst. Ja, Ni har rätt. Något senil, men inte helt. Hon ropar på hjälp, att de ska byta blöja, ”städa” i sängen, dricka vatten trots att hon har en vattenmugg på nattygsbordet som hon når och kan dricka ur samt att det gör ont i baken o.s.v. Inga hämningar där inte. Personalens tålmod har för länge sedan tagit slut och jag som ligger i sängen bredvid är tvungen att stanna kvar i min säng och lyssna till skriken och gormandet dag och natt utan pauser.

Gormar hon inte sover hon ca två minuter i taget och då snarkar hon och har ett visslande läte i den öppna munnen mellan sina båda tänder. De enda som finns kvar.

Hon berättade stolt att hon varit till tandläkaren och att han har sagt att hon har fina tänder. Hon är väldigt stolt över dessa klenoder och borstar dem noggrant varje kväll.

Det är härligt att se människor som är lyckliga även över det lilla.

Jag har ”rosfeber” i ena benet och har väldigt ont och att lyssna till hennes litania gör inte saken bättre. Febern gör att man behöver lugn och ro och framför allt god sömn.

När mina barn och barnbarn ringer kan jag inte föra ett vanligt samtal eftersom hon överröstar allt och alla.

Personalen rycker ibland in och försöker underhålla damen medan jag pratar, med olika framgångar.

Jag får antibiotika och dropp i flytande form och syrgasen är alltid lika skön att njuta av.

Min son kommer på besök ibland och han frågar damen vänligt om hon kan vara tyst så han kan höra vad hans mamma säger och tänk! Ibland är hon tyst i en hel minut. Vilken lisa för själen!

Jag som troende, har bett om förbön för både mig och damen. Om hälsa och bättring för oss båda och att hon ska få ro och sova, för då skulle även jag få min sömn. Egentligen är det synd om damen som aldrig får någon ro i själen.

Nu är det inte så att svaret kommer på en gång och hälsan är inte på topp, men ett svar kom fort, om än i annorlunda tappning. Damen i sängen bredvid åker hem i morgon.

Tack och lov. Nu kanske även jag har en chans till tillfrisknande.

Lyckan är total!!!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Britt Gustavsson med Poeter.se id #5210 innehar upphovsrätten